

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

15. Dies Febrvarii. Ibi erit fletus ex dolore, & stridor dentium ex furore. S.
Bernard. in sermo.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](#)

bus. Sed in hoc uno stupidus es , ut in aliis improbè
nasutus sis. Verùm eluceat aliquando illa dies , qua
stuporem illum tuum damnabis acriter , & plorabis
acrius : & modò dum id cum aliquo tuo incommo-
doliceat, damna certè , & luge ; tibique persuade cor-
pus hoc mortale esse veluti vas Animæ . Vala si bene
olent vel malè , id acceperunt ab unguentis , & fumo-
sis odoribus, qui in illis reconditi aliquando fuerunt.
Facigitur in Animæ tuæ vasculum non immittatur
nisi myrrha pœnitentiæ salutaris, nisi thus piæ , & ar-
duæ orationis , nisi thymiana eximiæ cuiusdam in
egentes beneficentiæ, aliarumque virtutū , à quibus
possis esse Christi bonus odor , primum in hoc ævo
mortali, tum etiam in beata ætermitate.

Quantus erit mæror , perflabit ubi omnia facta.

15. DIES FEBRVARII.

Ibi erit fletus ex dolore , & stridor den-
tium ex furore. *S. Bernard. in sermo.*

Pœna vi. I.
Ius.

UT oculos avertas ne videant
vanitatem , sed ut oculi tui
semper sint ad Dominum, qui
te diligat ut pupillam oculi;
proponet tibi atroces, quibus oculi cruciabantur sub
terra, illorum, qui (a) oculos suos statuerunt declinare
in terram. Primum oculi eorum molestissimo affi-
cient dolore ex sulphureo fumo qui densus, ac teter
exhalabitur ex stagno , in quo ardebit infelix Baby-
lon;

(a) *Psa. 16. II.*

Februari.

Tessera.

123

lon : sed multò maximè illorum oculos dæmones terribilibus spectris infestabunt, quia varias horribiliū monstrorum imbuent formas , nunc onocentauri, nunc lamiæ, nunc erycii, nunc milvi, nunc draconis, nunc leonis, ut illos territent. Certè D. Chrysostomus asserit , (a) tam horribilem , ac spurcam esse dæmonis speciem , ut si Deus promitteret formidabilem illum suum, ac horrendum aspectum ostendere, mente continuo dimoveremur , & solutis artuum compagibus evolaret anima ē corpore. Illas tamen portentosas larvas indefinenter intuebantur. Nam ignis tartareus tantum inter fumidas nubes lucis ostentabit, ut miseri nil aliud oculis haurire possint, nisi quod visum aut terrore afficiat, aut dolore affligat. Videbunt igitur præter horribilem Inferorum situm, formidabiles dæmones, horribilia spectra, terribilia simulacra, hæcsticas larvas, retræ mortis imagines, inamœnos spiritus. Videbunt, inquam , & videndo contremisceni , serpentem illum antiquum , colubrum tortuosum , Mammonam inquam , Satanam dolosum , Asmodæum cruentum , Belial perversum , Beelzebub dæmoniorum Principem , Beel-mot illum immanem , & Leviathan cuius (teste Job) (b) Sternuntatio splendor ignis &c; de cunctis ore procedunt lampades , & de naribus fumus, cuius halitus prænas ardore facit.

II. Cùm Balthasar Rex accumberet cum optimatibus regni sui , & concubinis mensæ , ecce tibi , vidi manum scribentem arcanos aliquos characteres. Quo prodigio ita territus fuit ut dicitur *sacra historia* & (c) *Tunc faciet Regis communata est.*

(a) In Psa. 41. (b) Job. 41. (c) Dan. 5.

Ec cogitationes ejus conturbaverunt eum , Ec compages
renum ejus solvebantur, Ec genua ejus ad se in vicem col-
lidebantur. Quæ obsecro, tanti terroris causa ? Vedit
manum scribentis in pariete , sed hominis. Quis un-
quam vedit manum hominis sic timeri à Rege ? Si
leonis, si ursi, si draconis ungues vidisset, causa aliqua
formidinis fuisset. Sed unius hominis dexteram quid
tantus Dynasta sic metuat, ad cujus nutrum mox sex-
centæ alæ equitum ad volassent subsidio? Ecquid illa
tam formidanda manus armorum tulit ? Nil nisi ca-
lamum quo scripsit. Ad pennam scriptoriam virum,
ne dicam Regem expallescere ? Si trigeminam Joabi
lanceam : si romphæam Cherubi ignitam in se u-
num vibrari vidisset. Quod si Rex inter mille optimates,
in medio tot famulantium grege , ita timuerit
unicam hominis scribentis manum , quantum impii
in illa tenebrosa caverna constituti horrebunt, dum
videbunt non unam hominis manum , sed tot mina-
ces leonum ungues , hiantes draconum fauces , pa-
tentia luporum rictus , fumantes monstrorum na-
res, exertos molosorum dentes ?

III. Monachus quidam animam agens , dæmo-
nem adstantem videbat , hic ille terrore quodam re-
pentino correptus fuit adeò gravi , ut facies immu-
taretur, & in toto corpore inusitata, & terrifica quæ-
dam symptomata cernerentur; tum sibi redditus dixit
adstantibus fratribus: Fratres mei verè vobis affirmo
tam terribilia esse monstra illa tartarea , ut si mundus
totus igne sulphureo , & ære liquefacto , & bullienti
plenus esset , mihique eligendi optio daretur , ut vel
per medios hosce ignes transirem , vel iterum semel
tantum monstra ista intuerer , multo libenter prius,
quam

Februar.

Tessera.

125

quām posteriūs eligerem. Tolerabilior est damnatis ipsa gehenna, quām horum intuitus. Converte nunc oculos ad tuos oculos, & cautē illos aperi. Quia oculi illi qui ad impudicos intuitus laxatis excurrebant habenis, qui furtiva libidinum negotia per loquaces procurabant nutus, qui contuendis fœdis imaginibus sese oblectabant, horribilium spectrorum constitūtū infestabuntur, aspicient terribile illud domiciliū, illum squallentem carcerem, istud stagnum inundans incenso sulphure. Sit tibi igitur, ne postea patiaris, in hac vita horror, & metus ne oculis pecces, sit dolor, metus, & fletus postquam peccasti, ne illic te præcipites, ubi

Est dolor atque metus, perque omnia sacula fletus.

16. DIES FEBRVARII.

Fames durissima necessitatum, defor-
missima malorum. *Quint. declamat. 12.*

Fames & I.
fatis.

Si in omnī qua premimur necessitate, durissima sit fames: ultimam necesse est esse damnatorum necessitatem, ubi & non tantum quod leve, sed quod gravissimum, omnium bonorum erit perennis fames. Quia illorum lingua, & palatum humore semper aliquo imbuentur, sed tam amaro, ut neque fuligo, neque fel, neque rutha, neque aloës, neque absynthium illi æquari ullo modo possint. Ne tamen putemus eos omni prorsus cibo, potuque destituendos, exponit nobis Moyses, quis illo-

rum